

Šola Šolski opis

BESEDE IMAJO MOČ

Vita Rosc, 9. b

Pravijo, da papir prenese marsikaj. Iz fizikalnega stališča niti ne nosi veliko. Nekaj gramov odtisnjene črnile, ki povezuje črke v besede, besede v stavke, stavke v misel. Nosi tudi barve, ki pokažejo sliko, kasneje mogoče tudi kakšno neželeno obliko, ki jo nariše bežen trenutek

nepazljivosti. Papirju torej niti ni hudega.

Veliko drugače je tistim, ki v besedah in stavkih najdejo del sebe, del svojega življenja v preteklosti, sedanjosti, prihodnosti.

Beseda je človeku zagotovila spoznavanje, poimenovanje občutkov, doživetij in početij. Pohvala vedno dobro dene. Človeku, še posebej mlademu, daje potrditev prave smeri v življenju, motivacijo za naprej. Beseda je kot most med plemenitimi dejanji, jih krepi in poraja nove spodbude. Graja pri nikomur ni dobrodošla, še posebej, kadar je sporočilo napačno, popačeno. Takrat boli. Vsakogar.

Beseda ima veliko moč. Zato je potrebno biti pazljiv, ko kaj povemo, in še posebej, ko kaj zapišemo. To namreč ostane.

Ko govorimo, sejemo semena za svet, v katerem bo vse to zraslo in potem bomo živeli obkroženi s svojim rastjem. Če ne želimo živeti med trnjem, potem sejmo cvetje in žito.

Tomaž Čeplak, ravnatelj

Letnik VII, številka 1

Januar 2018

Posebne točke zanimanja:

- Tabor: Zeleni prostor nas povezuje
- Učenci so se prelevili v učitelje
- Obiskali smo opero v Ljubljani

V tej številki:

Igrivo in zanimivo v prvem triletju

Učenci 2. b blestijo pri govornih nastopih

Pomerili smo se na tekmovanjih

Moč besede v literarnem ustvarjanju

Angleščina? Z lahkoto!

Zavidljivi uspehi naših odbojkaric

Likovni izrazi

SPREJEM PRVOŠOLCEV

Vsako leto prvošolcem izkažemo dobrodošlico. Vselej na drugačen način.

Letos so se otroci s starši zbrali pred šolo. Tam so jih čakali ravnatelj šole, njegova pomočnica, učenci devetega razreda in učitelji. Po krajšem programu so starši otroke predali učencem devetega razreda, ki so jih pospremili čez prag šole. Program se je nadaljeval v telovadnici, kjer so od ravnatelja in policista prejeli kapice, rutice in kresničke za varno pot v šolo. Otroci so se z učiteljicami odpravili v razred, kjer sta jih čakala Lili in Bine in velika slastna torta.

Daša Zafred, 9. b

Vsaka pot se začne s prvim korakom. Na vaši poti do učenosti, dragi prvošolci, vam vsi skupaj želimo veliko uspehov.

Učiteljici Stanka in Nataša

VAS ZANIMA, KAJ NAM JE V ŠOLI VŠEČ?

- da se igramo in učimo, da spoznavamo črke in številke
- ko pridemo v šolo in se zjutraj igramo
- ko praznujemo rojstne dneve
- ko se zunaj lovimo
- da smo spoznali nove prijatelje
- spoznavanje okolja in matematika
- ko se učimo pesmice in pojemo
- ko gremo v petek v knjižnico, tam telovadimo, se pogovarjamo, poslušamo pravljice in si sposodimo nove knjige
- ... in koomaj čakamo, da spet pride v šolo naš sošolec Matic ...

1. b SE PREDSTAVI

Smo učenci 1. b razreda. V tem šolskem letu smo se že marsikaj naučili, spoznali veliko novega. Radi ustvarjamo, barvamo, telovadimo, najraje pa se igramo.

V letošnjem šolskem letu so nas obiskali policisti, s pomočjo katerih smo ponovili pravila obnašanja v prometu; odpravili smo se na učni sprehod po Kamnici, kjer smo spoznavali zanimivosti Kamnice; obiskali smo Biotehniško šolo Maribor, kjer smo izvedeli veliko novega o različnih živalih in rastlinah; med šolskim letom smo veliko ustvarjali (krasili smo razred, izdelovali voščilnice, ustvarjali izdelke iz jesenskih plodov); zaključek leta smo obeležili s plesnimi delavnicami, na katerih smo zelo uživali.

Minja Robič, razredničarka

Učni sprehod

Kristjan Jemec, 1. b

Zaključek plesnih delavnic

Ela Bauman, 1. b

Na Biotehniški šoli v Mariboru

Na Biotehniški šoli v Mariboru

SMO 2. a RAZRED

Rada bi vam povedala nekaj o našem razredu. V razredu nas je 25. Naša učiteljica je Tanja Abramenko. Smo zelo pridni učenci. Včasih se prepiramo. Moj najljubši predmet je šport. Z učiteljico smo se veliko naučili.

Zoja Grgič

OBISK GLEDALIŠČA

S šolo smo se odpravili v gledališče, da bi si ogledali predstavo. Pred šolo nas je čakal avtobus. Odpeljali smo se do gledališča. Ko smo vstopili v gledališče, smo slekli oblačila. Odpravili smo se v dvorano. Ogledali smo si predstavo Čarovnica Hillary gre v opero. Po končani predstavi smo se odpravili proti avtobusu. Odpeljal nas je nazaj v šolo. Predstava mi je bila zelo všeč.

Saša Urukalo

KULTURNI DAN

Pred prazniki smo imeli kulturni dan. V razredu smo počakali učiteljico za ples. Ko je prišla, smo najprej plesali. Ko smo se ples naučili, nas je učiteljica poslikala v zombije. Po plesu smo si ogledali risanko Jelenček Niko. Po ogledu risanke smo odšli v telovadnico. Vsak razred do četrtega razreda je pokazal svoj ples. Vrnili smo se v učilnico in odšli na kosilo. Tako je potekal naš kulturni dan.

Nika Ogrin

POHOD NA GOLTE

Naša družina se vsako leto 15. avgusta odpravi na Golte. Tudi letos smo se na vrh peljali z gondolo. Hodili smo po pašnikih, kjer so se pasli konji. Otroci so tekali za žrebičkom. Mami kobili to ni bilo všeč. Podivjala je. Morali smo skočiti čez ograjo. Šli smo naprej po gozdu do alpskega vrta, kjer vsako leto dobim medaljo, ker sama prehodim pot. Na poti domov naju je ati povabil na kosilo v gostilno Grof. Z mami sva jedli lignje, ati pa je jedel grofovo pico. Hecala sem se, da bo postal grof. Izlet na Golte mi je zelo všeč, zato ga bomo z mojo družino ponovili vsako leto.

Neža Mayer, 2. b

V KNJIŽNICI

V šoli imamo knjižnico.

Vsak torek gremo učenci našega razreda v knjižnico. Tam si izposodimo knjige. Knjižničarka nam prebere pravljico. V knjižnici se tudi sproščamo. Vsak učenec ima svojo izkaznico. Zelo rada hodim v knjižnico.

Pia Marko

Zoja Grgič, 2. a

Pia Marko, 2. a

2. b PRIPOVEDUJE

Tako kot Žabica Polonca v knjigi Natalije Pokovec se tudi moji učenci urijo v učenju retoričnih spretnosti. Retorika je govorniška spretnost, kar pomeni, da nekdo na čim bolj zanimiv način o nečem pripoveduje. Pomembno je, o čem govori, enako pomembno pa je tudi, kako to pove, da bo zanimivo za poslušalce. Tudi poslušanje je posebna umetnost, ki jo moramo uriti, saj je vljudno poslušati tistega, ki se s tabo pogovarja ali ti kaj razlaga.

V tem šolskem letu so učenci pripravili govorni nastop. Opisali so zanimiv dogodek. Škoda, da niste mogli poslušati mojih malih govorcev, saj bi uživali tako kot jaz in njihovi poslušalci – vrstniki.

Nika Furlan, 2. b

Majda Kreševič, učiteljica

Z BABICO PO GOBE

Meseca september in oktober sta bila zelo posebna, saj je v gozdu rastle veliko različnih gob. Z babico sva se odpravila v gozd. S seboj sva vzela košaro in nožek. Z nama je šel tudi naš kuža Pax. Ko sem našel prvo gobo, mi je babi pokazala, kako se goba očisti. Odrežemo jo in jo počistimo po stebelu. Očiščeno damo v košaro. V gozdu pobiramo gobe, ki jih poznamo. Jaz poznam jurčke, lisičke in marele. V gozdu rastejo tudi gobe, ki so strupene. To so mušnice. Ko sva napolnila košaro, sva se odpravila proti domu. Doma sva gobe še temeljiteje očistila. Nekaj sva jih dala v skrinjo, nekaj pa vložila za ozimnico. Z babico rad hodim po gobe, saj je prava gobarka. Tudi mene je veselilo spoznati različne vrste gob.

Mai Žunko, 2. b

GEKON JEVŠEK NA DALJŠEM OBISKU

Zelo rad hodim na morje. Z mamico, atijem, sestro Mineo in bratom Oskarjem navadno dvakrat na leto obiščemo otok Lošinj. Lansko poletje se nam je pripetilo nekaj zelo zanimivega. Ko smo se vrnili z Lošinja in znosili prtljago iz avta, je iz vreče za hrano švignil majhen kuščar. Bil je zelo plašen, zato se je skrnil pod kuhinjsko omaro. Mislili smo, da ga ne bomo nikoli več našli. Čez nekaj dni ga je ati našel v kotu kopalnice, zavitega v lase in prah. Ujel ga je in dal v kozarec za vlaganje. Izkazalo se je, da je kuščar gekon, ki je redka vrsta kuščarja. Odločili smo se, da ga obdržimo, zato smo mu šli kupit majhen terarij, ki je predstavljal njegov domek. Dali smo mu ime Gekon Jevšek. Hranili smo ga z majhnimi kobilicami slinaricami, ki smo jih nabirali na travniku, ter drobnimi črički, ki smo jih kupovali v posebni trgovini. Gekon je pri nas prebival do naslednje pomladi, ko smo spet šli na Lošinj. Takrat smo ga odpeljali s seboj in ga vrnili v njegovo naravno okolje. Gekona Jevška smo zelo vzljubili in ga sedaj pogrešamo. Zato upamo, da se nam bo še kdaj zgodila podobna dogodivščina.

Amadej Jevšek, 2. b

BOŽIČEK TEKA, TEKA

Zima bela, bela,
v mesto že hiti,
snežinke nam prinaša
in lepe bele dni.

Rudolf skače, skače
in se veseli,
Božičku rad pomaga,
da darilo vsak dobi.

Božiče teka, teka,
in se veseli,
darila vsem otrokom
hitro podari.
(Tilen K.)

3. A DECEMBRA

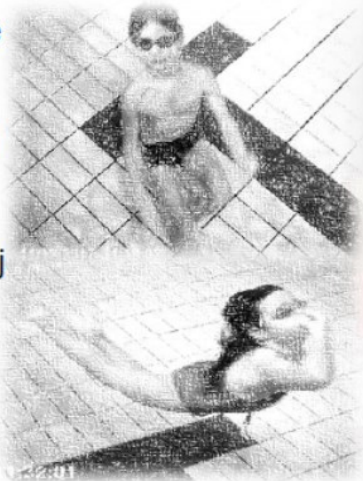
BOŽIČNI ČAS

To leto pomagalo mi je,
da naučila računati sem se.
Učitelj bil prijazen je,
da naučil nas je vse.

Zdaj ni več ovir,
prihaja božični mir.
Punčke bodo dobile krila,
fantje pa druga darila.
(Anja K.)

Zelo nama je
bilo všeč na
plavalnem
tečaju. Ne bi
imela nič
proti, če bi
plavalni tečaj
trajal celo
leto. Vsem
želiva lepe
praznike.
(Naja Š. in
Damir P. U.)

Celo leto
nama je bilo
všeč. Vseeno
pa sva najbolj
uživala v
izdelovanju
izdelkov za
bazar.
Razveselila
sva se tudi
Dedka Mraza.
(Naja K. in
Filip K.)

V tem šolskem letu smo ugotovili, da se nismo samo učili.
Vsi skupaj smo se potrudili, da pouk smo si popestrili.
Če smo si kaj zapeli, bili smo toliko bolj veseli.
Če pa smo z delom pohiteli, smo naloge manj imeli.
(Dea V., Ian Č., Loren S.)

Božič je otrok. Vsi se velimo božiča. Zato se veselimo otrok.
Otroci so v šoli, torej se je veselimo, a najboljše so počitnice!
(Neja V., Maša H., Ines F.)

Otroci smo kot snežinke:
Vsak od nas je unikat, a prav po svoje čudovit!
(Nuša H. K.)

Želimo vam obilo zdravja in veselja. Sreče, zadovoljstva in
ljubezni. Ob prebiranju šolskega časopisa pa polno prijetnih in nasmejanih trenutkov.
(Nuša S., Rok D in Lukas Z.)

3.b NAM POVE

Septembra smo se – nekateri bolj, drugi malo manj nasmejani – znova srečali. Počasi smo se privajali na šolsko delo in na šolske naloge. Velikokrat smo se kar malce čudili učiteljici, ki nam je zagotavljala, da smo podobne naloge v drugem razredu že reševali in nam sploh niso povzročale težav. Nam so se namreč zdele popolnoma neznane. No, sčasoma smo se ponovno privadili na šolsko življenje. Komaj čakamo na kašen dan dejavnosti, saj je takrat pri nas še posebej zanimivo. Naša skupinica res ni zelo številčna, smo pa zato toliko bolj povezani in se imamo radi.

Moj najljubši predmet je:

- slovenščina, ker rada pišem in ker rešujemo zanimive naloge (*Lina*);
- spoznavanje okolja, ker tam spoznavamo naravo in izvem tudi veliko novega, in matematika, ker se zabavam z računi in s števili (*Meta*);
- šport, ker rad telovadim, najraje igram igro med dvema ognjema (*Žan*);
- likovna umetnost, ker najraje ustvarjam (*Gaja*).

Mi smo 3. b. Smo športniki, glasbeniki, umetniki, prijatelji in pridni učenci. V prvem polletju smo že marsikaj doživeli. Izkusili smo prve ocene. Petica nam je vsem najbolj všeč. Zato jih bomo pridno zbirali. Obiskali smo tudi SNG Maribor in uživali ob čarovnici Hillary. Tisti, ki se še niso dobro naučili plavati v prvem razredu, so dobili novo priložnost s plavalnim tečajem. Sedaj vsi plavamo kot ribice. Trenutno so pred nami najlepši dnevi leta. In božič! Pridni kot smo, vemo, da nas bo Božiček razveselil z veliko darili. Predlagam, da ste kot mi iz 3. b. In vse bo, kot mora biti.

Elli Cof, 3. b

NISEM PESNIK

Nikoli nisem pisal pesmi.
A zdaj, ko sem prav pred tem izzivom,
moram pisat bolj čitljivo.
Učiteljica nekaj zapoveduje,
meni v glavi nekaj nasprotuje.
Njene želje so velike,
pri meni pričakuje same pike.
Že so prazniki pred nami
in veselje z nami.

Iztok Hauptman, 4. a

Enej Puhman, 7. b

JEŽEVEC

Ježevc je pravi
učeni možak,
žgečkalec pa prav
grd siromak.

Izumitelj prošnjo
je oddal, ker žgečkalec
mu klobuka ni poslal.

Kača poroko ježevcu
je obljubila in se z njim
poročila.

Po poroki ježevc in
kača skupaj sta se
preselila in otroke
sta dobila.

Otroci trije so bili
nori, mali čudaki,
mali so se kot bedaki.

Eva Kerčmar, 4. a

NOČNA MORA

Nek učen možak
na poti srečal je žgečkalca.
Ni zaleglo moledovanje,
žgečkalec potrebuje le smejanje.

Ko ena prošnja je zalegla,
ti rep in rep za vrat pogleda.
Ta rep in rep ta prava sta,
hočeta le ježevca.

Ko njiju se otreseš,
izumitelj te uzre,
tedaj šele
prava mora se začne.

Ko pisarnico ti razkaže,
reče, da eno željo ti nakaže.
Mož si ženo zaželi in iz izumiteljevega klobuka
kačo dobi! A kača grda je kot senca!

Ko ura polnoč odbije,
se ena, dve, tri
čira čara zgodi
in kača se v ženo spremeni.

Čudak ves srečen zažari
in čez štiri dni poroko priredi,
ki traja tri dni in tri noči.

Ko so se razšli,
ženin in nevesta domov sta odšla,
polna ljubezni, zdravja in lepih želja.
Tako se naša nočna mora tukaj konča.

Ela Brus, 4. a

Lara Lah, 5. a

TO JE NAŠ RAZRED

Končno sem prišel v 4. razred. Veselilo me je, da smo dobili novega sošolca Maksima, ki je tudi moj sosed. Že v vrtcu sva bila skupaj in najboljša prijatelja. Njegova mama je Rusinja, oče pa Slovenec. Že nekajkrat je bil tudi on v Rusiji.

Luka Medved, 4. b

Naš razred včasih učiteljico razjezi,
a ona vesela je, če kdo petko dobi.
4. b rad se ima, saj vsak prijatelja ima.
V začetku leta naša Zala Kereži je odšla
in takrat nesrečni smo bili.
Šport imamo najraje,
poštevanka pa tudi že na boljše gre.
Književnost v koticu se začne,
kasneje pa penkalo se razmaže.
Naloga Gašperja je ta,
da učiteljici pred uro na mizo delovni zvezek da.
Neli zadolžena za razredno knjižnico je,
da knjige pospravljene so vse.

Gabriela Menhart, 4. b

ZVEZDE NA NEBU

Zvezde visoko nad nami so,
otrokom zaspati pomagajo.
Le ti ponoči srečni so zaradi zvezd,
ki svetijo na nebu.
Ker zvezde prijazne so,
vsi hvaležni smo.
Naš razred pa ni zaspan,
ker zvezde spočijejo nov dan.

Marisa Škrabl, 4. b

Manca Žerdin, 6. b

ŠPORTNI DAN NA KALVARIJI

Jeseni smo se učenci obeh 4. razredov z malico v nahrbtnikih odpravili proti mestnemu parku. Ko smo prišli do tja, smo se okrepčali, se posladkali in navdušeni zdrveli proti igralom. Plezali smo, se gugali in spuščali po toboganu.

Čez nekaj časa nas je učiteljica Mateja vprašala, kdo bi šel na Kalvarijo. Za pohod smo se odločile same punce. In smo šle. Bilo nas je okoli osem. Med hojo nam je postalo vroče. In ker smo imele le dolge rokave, nam je učiteljica dovolila, da pot nadaljujemo le v spodnjih majicah. Na vrhu Kalvarije smo se ponovno oblekle, ker je malo pihalo.

V šolo smo se vrnili z nasmeškom na ustih.

Ivana Borovšak, 4. b

MOČ BESED

Učenci 5. b razreda smo se v knjižnici pogovarjali o moči besed in soglašali, da imajo neznansko moč. Lahko nas prizadenejo ali osrečijo. Besede tvorijo jezik. V njem razmišljamo, sanjamo, se spominjamo, načrtujemo in se sporazumevamo. Brez besed ni jezika. Imeli smo tržnico besed. Vsak si je izbral tri besede in povedal, zakaj si jih je izbral.

Ana Kramberger: Najprej rabiš **NAVDIH**, potem **ZAMISEL** in na koncu **POGUM**, da lahko nekemu poveš nekaj lepega.

Ela Hedl: **OBČUDUJEM** najino prijateljstvo, želim, da bi bilo **NESKONČNO** in **VESELO**.

Dorotej Pečnik: Svoje bližnje **PODPIRAM**, jih **IMAM RAD** in želim, da v njihovo življenje pride **SVETLOBA**.

Luka Milutinovič Hauptman: **POZDRAVIM** ljudi, ki so mi blizu, jih **RAZUMEM** in do njih nisem **RAVNODUŠEN**.

Tai Pajtler: **POGOVOR** je **ČAS** za **RAZUMEVANJE**.

Gal Robič: Družini želim **POLJUBE**, **SREČO** in **NASMEH**.

Klara Krajnc: Želim si, da bi bili **NEŽNI** drug z drugim, da bi si **POMAGALI** med sabo in da bi to trajalo **NESKONČNO**.

Aneja Esih: Nekdo te **PODPIRA** in **OBČUDUJE**. Ko ti nekdo nekaj prinese, se ga spomniš in ti ostane v **SPOMINU**.

Lija Ornik : Ko **POZDRAVIM** prijatelja, je **NAVDUŠEN** in **SREČEN**.

Chiara Mačukat: Nekateri, ki smo sramežljivi, zbiramo **POGUM**, da naredimo **KORAK** naprej in **OBČUDUJEMO** stvari, ki jih še nismo videli.

Luka Heric: **NASMEH**, **VESELJE** in **POMOČ** so besede, ki lahko nekoga osrečijo.

Zoja Barbirič Frank: Prav je, da se **RAZUMEMO**, vsem zaželimo **DOBRODOŠLICO** in smo **PRIJAZNI**.

Tian Vidic: Ko naredim **KORAK**, nekaj **POGLEDAM** in se takoj **SPOMNIM**.

Maj Jančič Remšak: Z njimi vem, kaj delam. **SVETLOBA** je **POZORNOST** in **ZAMISEL**.

Rene Topolovec: Ko nekoga **POGLEDAŠ**, mu poveš nekaj **PRIJAZNEGA** in ga **PODPIRAŠ**.

zapisali Ana Kramberger in Ela Hedl, 5. b

V okviru projekta Kulturni dnevnik smo učenci 5. razredov obiskali Univerzitetno knjižnico Maribor, njihovo knjigovoznico in knjižnico generala Rudolfa Maistra. Spoznali smo postopek nastajanja knjige in ustvarjalca Boruta Gombača.

JE SLOVENŠČINA JEZIK SAMO ZA DVA MILIJONA ALI NEKAJ VEČ?

Slovenščina je bogat jezik z dolgo zgodovino in igra pomembno vlogo v našem vsakdanjem življenju, čeprav se večino časa sploh ne zavedamo, kako pomembna je. Ne zavedamo se, da če ne bi bilo slovenščine, bi se najverjetneje danes pogovarjali v nemščini ali celo v hrvaščini.

Lahko bi rekli, da je že Primož Trubar napovedal, da bomo nekoč samostojna država in da se bo naš jezik razvijal. Kako je lahko Trubar s pomočjo osmih listov Abecednika naučil Slovence brati? Naš jezik se je ravno zaradi njega, pobudnika zavzemanja za enakovrednost, razvijal. Nekoč so se naučili brati le iz osmih listov, danes pa je jezik bistveno bolj razvit, kar kaže na napredek. Velik vpliv na to je imel tudi naš France Prešeren, ki je s svojimi pesnitvami dokazal, da je slovenščina izjemen jezik. A ta dva ustvarjalca sta le dva izmed mnogih, ki so dokazali vrednost slovenskega jezika in njegovo slavo ponesli v svet. Se bo naš jezik še naprej razvijal ali odšel v pozabo zaradi »vodilnih« jezikov? Moje mnenje je, da se bo slovenščina še razvijala, čeprav vedno bolj čutimo vpliv tujih jezikov in se nekateri, žal, pomalo sramujejo domačega.

Slovensko govori približno dva in pol milijona ljudi. V svetovnem merilu se to število skorajda ne opazi, vendar nas naš jezik naredi prave Slovence. Slovence, ki se lahko kosamo s Hrvati, z Italijani, Rusi in ne nazadnje tudi z Avstrijci ali Angleži. Morda pa bo kdo naredil revolucijo s slovenskim jezikom, se poglobil vanj in ga še podrobneje raziskal ter »posodobil«. Kdo ve, mogoče se bomo v daljni prihodnosti lahko kosali tudi z najboljšimi ravno zaradi bogastva našega jezika.

Ampak, je res slabo govoriti jezik, ki ga govori samo dva milijona ljudi? Res je, da se moramo naučiti več jezikov, če se želimo sporazumevati tudi s prebivalci drugih držav, ampak pregovor pravi »Več jezikov znaš, več veljaš«. Samo in izključno nam je v korist učenje tujih jezikov. To, da slovenščino govori manj ljudi, naredi ta jezik še bolj poseben, unikaten, malo skrivnosten.

Torej, da naš jezik govori malo ljudi, le ni tako zelo slabo – vse ima svoje prednosti in slabosti. Pregovor pravi: »Mali smo narod; v njem neznanska silna moč. Ne, ne bo nas zagnila tujstva noč!« S pregovorom se strinjam, saj je res, da imamo Slovenci kakor druge države moč, znanje, iznajdljivost ... Pregovor še sporoča, da tujci ne bodo prevzeli oblasti nad nami, prav tako tudi ne nad našim jezikom. Menim, da bi se moral vsak od nas zavedati naslednjega: čeprav smo majhna država, smo zelo pomembni, pomembni pa smo toliko, kolikor se sami cenimo. Pomembno je tudi, da se zavedamo vrednot, za katere so se borili že naši predniki.

Zala Tepeh, 9. b

Leo Hehl, 7. b

Pavlina Dobajša, 6. b

OCENA SLOVENSKEGA JEZIKA

Slovenski jezik je jezik, ki ga poslušamo že od malih nog. Je naš materni jezik. Prav iz tega razloga se nam ne zdi tako težak. V pogovoru s kakšnimi prijatelji iz tujine, ki se želijo naučiti našega jezika, dobimo zelo hitro informacijo o težavnosti slovenščine, ki je zelo zahtevna. Prva ovira je že izgovorjava šumnikov (Švedi ne znajo reči Žiga in so me preimenovali v Markusa). Druga posebnost je naša dvojina, ki je drugi jeziki ne poznajo. Če pa jo primerjamo s kitajščino, je bistveno lažja, saj moramo pri nas poznati le 25 črk, ki se jih naučimo v 1. razredu, oni pa se svoje pismenke učijo celo 10-letno osnovno šolo in srednjo šolo, pa še ne znajo vseh (50.000).

V slovenski jezik se vrivajo nove besede, predvsem iz angleščine, ki so že del našega pogovornega jezika. Ker se precej družim z ljudmi z različnih koncev Slovenije, opažam, da je to najbolj izrazito na območju Notranjske. To je najbolj prisotno pri mladi populaciji. Zelo me moti, da je veliko slenga tudi v oddajah nacionalne radijske in televizijske hiše, kjer bi zagotovo moral biti prisoten izključno knjižni jezik. S tem nakazujemo, da nam trud prednikov, da so izoblikovali naš, slovenski jezik, nič ne pomeni!

Opažam tudi, da se v pogovorih s tujci, predvsem z narodi z Balkana, mi podrejamo in govorimo njihov jezik, čeprav so oni na slovensko govorečem ozemlju in bi oni radi od nas izvedeli kakšno informacijo, ne pa mi od njih. S tem nakazujemo, da premalo spoštujemo svoj jezik, da smo premalo domovinsko zavedni, čeprav bi morali biti ponosni tako na naš jezik kot na naše literarne ustvarjalce, ki so v svetovnem merilu pogosto veliko bolj cenjeni kot v domovini.

Žiga Verdonik, 9. b

LJUBEZEN

Ljubezen je topla in mehka,
takrat so misli oddane,
ali pa plehka,
takrat so misli zlagane.

Je skrita
kakor smrt v življenju
ali razkrita
kakor luč v temi.

V tebi prebudi občutek,
ki te zbudi,
nikoli več ne želiš zaspati
ali v temi odtavati.

Lili Frank, 7. a

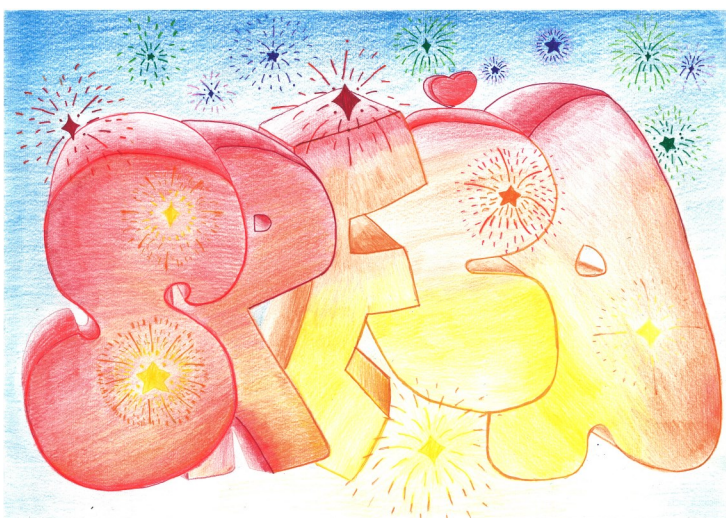

Žiga Verdonik, 9. b

KAJ MI POMENI SLOVENŠČINA?

Všeč mi je, da je moj materni jezik jezik, ki ga govori le peščica ljudi na svetu. Všeč mi je, da je moj jezik unikatni, in sem umetnikom ter borcem preteklih stoletij hvaležna, da so se zanj borili ter mu v svetu izborili prostor. Čeprav majhen, a za nas še vedno pomemben prostor. Všeč mi je, koliko pridevnikov ima, saj lahko z njimi še tako majhno stvar prikažemo kot čudovito. Moram priznati, da mislim, da slovenščina ni najbolj uporaben jezik. Ker ga govori tako malo ljudi, si v svetu z znanjem le-tega ne moreš veliko pomagati. A ko vidiš, koliko ljudi (po)zna npr. angleški ali nemški jezik, vidiš, da smo tisti, ki govorimo slovensko, v današnjem svetu nekaj posebnega. Upam, da slovenščina v prihodnjih generacijah ne bo zbledela, saj jo zaradi gospodarskega napredka Amerike, Velike Britanije ter drugih angleško govorečih držav vedno manj uporabljamo. Upam, da si bomo ljudje drznili ohraniti tradicijo našega maternega jezika, če ne že iz spoštovanja do naših prednikov, vsaj iz upanja v ohranitev naše kulture in drugačnosti.

Ana Svenšek, 9. b

Manca Božič, 9. b

SREČA

Srečen sem,
kadar me sonce pogreje.

Srečen sem,
kadar sneg se smeje.

Srečen sem,
kadar mi pri srcu je toplo.

Srečen sem,
kadar se smejem
in žalost odženem.

Sreča je,
kadar iz lonca diši
in želodček poteši.

Sreča so lepe sanje,
ko me premami spanje.

Til Trinkaus, 7. a

MOJA ŽELJA

Moja sanjska želja je ta,
da moja sestra uspešna bi bila.
Tudi jaz uspešen želim postati
in si dober poklic izbrati.

Žiga Mlinarič, 5. a

Minea Jevšek, 5. a

BRALNI MARATON

V sredo, 20. septembra 2017, smo se **Maj Drakšič, Klara Gartner** in **Anika Gorjup** s knjižničarko Zdenko Štruc odpravili v Maribor na Trg Leona Štuklja, kjer je že od zgodnjih jutranjih ur vladalo bralno vzdušje. Kljub hladnemu vremenu, ki nam ni bilo naklonjeno, smo uživali ob branju pesmi, s seboj smo namreč prinesli svoje avtorske verze, ki smo jih z malce treme uspešno predstavili publiki. Naše pesmi so nastale na temo Potujmo skupaj ... čaka nas svet besed, poezije in domišljije.

Medgeneracijski bralni maraton je s pomočjo Zveze prijateljev mladine Maribor potekal že petnajstič zapored. Udeležilo se ga je veliko šol iz Maribora in okolice, med publiko pa nas je spodbujalo tudi nekaj starostnikov.

Bralni maraton mlade spodbuja k literarnemu ustvarjanju in javnemu nastopanju. Prireditev je namenjena začetku branja za Prežihovo bralno značko in je potekala v okviru Evropskega tedna mobilnosti. Program je bil razdeljen na različne sklope, med katerimi so se nam predstavili različni gostje. Na oder je stopila tudi bivša učenka naše šole **Eva Kurnik**, ki je predstavila svoj prvenec (detektivski roman) z naslovom *Njena pot*. Ob zaključku smo vsi sodelujoči prejeli knjižno nagrado.

Anika Gorjup, 8. b

PIKA KAKOR NESKONČNOST VELIKA

Pika velika na obzorju
se svetlika.

Na obzorju, daleč na morju.
Kaj je to? To je svetilnik,
velik svetilnik, ki sveti,
da se ladje ne zaletijo
ali večno izgubijo.

Ko pa svetilnik pokvari se,
ta pika izgine.
In ladje ne vejo kam peljat,
zato se zaletijo
in reševalci delo dobijo.

Ko ga popravijo,
se svetilnik spet prižge
in pika spet se prikaže.
Ko sonce morje razsvetli,
pika delo izgubi.

Luka Heric, 5. b

Taja Žgajnar Rovčanin in Laura Simončič, 8. b

ŽIVLJENJE PRINAŠA IN ODNAŠA

V življenju se dogajajo spremembe. Dobre in slabe. Na njih dostikrat nimamo vpliva. Tako se je sprememba zgodila tudi v našem razredu.

Bil je začetek decembra, ko smo izvedeli, da sošolka odhaja iz naše šole. Sošolka je to sprejela, ampak se je videlo, da ji je hudo pri srcu. Tudi nam ni bilo lahko, ampak spremembe se dogajajo. Je zelo dobra učenka in vsi verjamemo, da bo takšna tudi naprej. Tudi učiteljem je bilo hudo, saj je bila zelo tiha, poslušna, dobrosrčna, kreativna in prijazna. Vemo, da je bila to zelo težka odločitev za njo in njene starše. Težko si zamišlja, da bi se takšna sprememba zgodila nama. Obljubila nam je, da nas bo še prišla obiskat.

Zdaj razmišljamo, kako nas je ta dogodek pretresel. Vsi skupaj se trudimo, da bo v našem razredu prijetno in čim bolj ustvarjalno. Nikoli ne vemo, kdaj se zgodijo kakšne spremembe, zato sprejmimo vsak dan kot priložnost za druženje in spoštovanje.

Manca Žerdin in Brina Puhalj 6. b

LAHKO NOČ

Nemo zrem skozi okno.
Žaluzije so priprte.

Gledam temo s svetlikajočimi se zvezdami
ter lune odsev na morski gladini.

Poljubim ti čelo
in božam lase.

Vem, da jutri bom srečen,
saj tebe imam
in nisem več sam.

Imam tebe in druge
ter sanje iz čarovnije,
ki razmišljajo svoje,
jaz pa iz njih črпам spomine.

Zato lahko krpam praznine
in sanjam lepe umetnije,
kot v pravljici iz Normandije.

Žan Leon Ambrožič, 8. a

SREČA

Sreča obožuje srečen obraz
in svetlikajoče oči,
saj takrat izraz
pokaže veliko mero moči.

Ko smo srečni, srce nam razbija,
vse ljudi privablja,
nikogar ne odbija
in srečen dan pozdravlja.

Neli Lazar, 7. a

Rene Bauman, 6. b

OBISK RTV HIŠE

Lansko šolsko leto smo ob dnevu otroka na naši šoli gostili radijskega novinarja gospoda Toneta Petelinška, ki že vrsto let vodi oddajo RADIJSKA DELAVNICA ZNANCEV. Z njim se je pogovarjala naša novinarka in povabil nas je na obisk v RTV hišo Maribor. Po enem letu smo mladi novinarji dobili priložnost, da поблиže spoznamo poklice v tej ustanovi. V sredo, 18. 10., smo se odpravili na ogled RTV hiše.

Sprejel nas je gospod Tone Petelinšek, s katerim smo naš obisk ovekovečili že pred vstopom. V pritličju nas je pričakal tonski mojster, ki nam je razkazal glasbeni studio in delo za mešalno mizo. Lahko smo se prepričali, da je delo tonskega mojstra zahtevno in pomembno.

V TV studiu smo se preizkusili kot voditelji oddaj.

V radijskem studiu smo opazovali novinarko, ki je ravnokar snemala napoved vremena za radio Maribor.

Zadnja soba je bila gluha – ne nismo se zmotili. Naš gostitelj je izbral pet prostovoljcev. Odšli so v gluhi studio in se pogovarjali o šoli, učiteljih in učencih.

Tam je tudi velik tunel, ki povezuje dva gluha studia. Nagnetli smo se vanj in na vso moč kričali. Skoraj nič se ni slišalo, saj je bil zvok zadušen.

Na obisku smo spoznali nekaj skrivnosti novinarstva. Od RTV hiše smo se poslovili navdušeni in polni novih spoznanj. To je bil za nas prečudovit izlet.

Snemanje radijskega pogovora

*Iva Kastelic in Ivana Borovšak, 4. b;
Eva Gašparič in Žan Leon Ambrožič, 8. a; Julija Gorenšek, 8. b*

Snemanje TV oddaje

Obisk studia 1

JANKO IN METKA V PESMI

Z mačeho sta šla po gobe
v gozd poln teme in tesnobe.
Mačeha je odšla na obrok
in jima naročila, da ne prideta
praznih rok.

Poti nazaj pa ni bilo,
ker sonce zgodaj je zašlo.
Sprehajala sta se po poti,
boječ, da se ju kdo ne loti.

Zjutraj sta nadaljevala pot
ter slišala glasen trušč in ropot.
Videla sta dim v daljavi
in se odpravila po poti pravi.

Prispela sta do majhne kočice,
obložene s samimi sladkarijami.
Bonbonov se jima zahoče,
polna misli z norijami.

Začela jesti sta dobrote,
pozabila na druge lepote.
Kmalu čarovnica pridrvi,
za rešetke ju posadi.

Janka zelo redi,
Metki ne želi nič dajati,
v peč jo hoče spraviti,
si jo za obrok pripraviti.

A Metka spretna je zelo,
zato ji sploh ni težko
čarovnico pretentati tako lahko.
V peč potisne Metka jo
in Janka spravi na varno.

Čarovnico sta zažgala
ter na varno zbežala,
končno našla očeta
in sledila so vesela leta.

*Tea Topolovec in
Lina Winkler, 9. a*

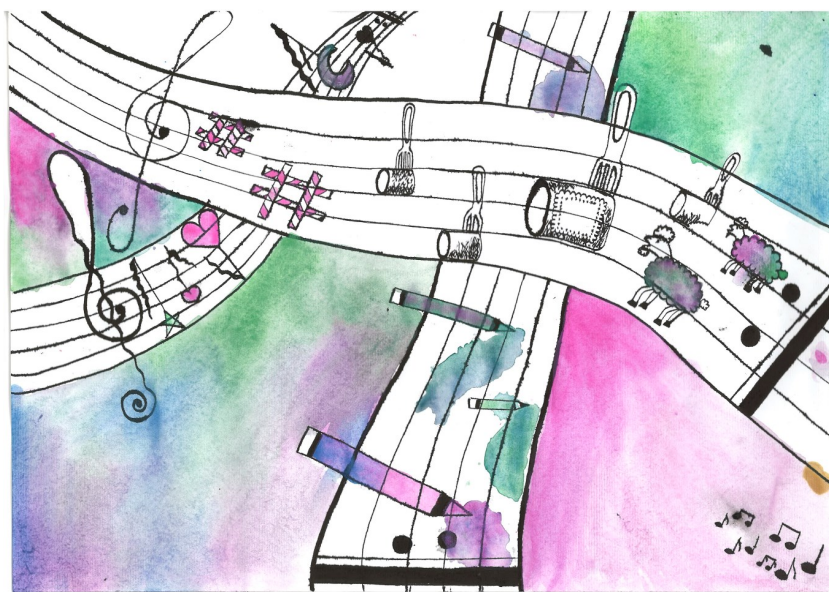
OPERA HOBIT

Tisto soboto je deževalo. Učenci od 6. do 9. razreda smo se namenili v Ljubljano. Zbrali smo se pred šolo. Čakali sta nas dve uri vožnje z avtobusom, kar nas ni navdajalo z optimizmom. Vsi smo imeli že malo dolge obraze, ko smo med vožnjo naredili premor. Malica je naravnala naša usta v nasmeh in nadaljevanje poti je bilo razigrano. V središču Ljubljane je bilo zelo mokro zaradi dežja in snega.

Cankarjev dom nas je objel s toplino. Malo smo se potikali po hodnikih, nato pa smo končno dočakali slavni trenutek. Z udobnih sedežev smo spremljali predstavo o hobitu Bilbu Bogataju. Čarovnik Gandalf in njegovi palčki so ga povabili na pustolovščino. Nekaj časa je mencial, potem pa se jim je pridružil. Pot jih je vodila čez razna gorovja in skozi votline. Z veliko iznajdljivosti jim je uspelo premagati zmaja Smauga in vse se je srečno končalo.

Mi pa smo se odpravili nazaj na avtobus (še vedno je čofotalo pod stopali) in proti domu. A ni nam bilo dolgčas. Imeli smo se zelo lepo in upam, da bomo takšen dogodek še ponovili.

Nives Furlan, 6. a

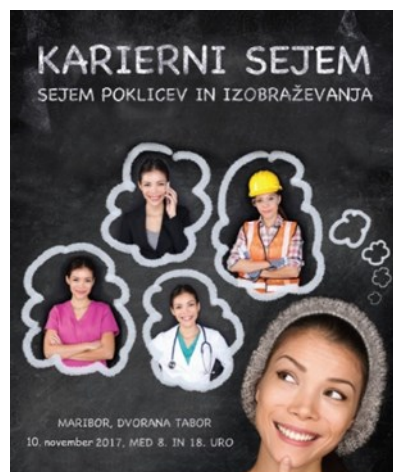

Eva Zorenč, 7. b

KARIERNI SEJEM

V petek, 10. 11. 2017, se je v dvorani Tabor odvijal že drugi Karierni sejem pod naslovom Sejem poklicev in izobraževanja. Organizator sejma je bila Mestna občina Maribor v sodelovanju s Štajersko gospodarsko zbornico, Območno obrtno-podjetniško zbornico Maribor, Univerzo v Mariboru in Zavodom RS za zaposlovanje.

Obiskovalci, učitelji, strokovni sodelavci, mladi in njihovi starši smo bili seznanjeni z različnimi programi na srednjih šolah v Mariboru, ki temeljijo na tehniških poklicih, s posameznimi študijskimi programi na fakultetah Univerze v Mariboru in ostalih ustanovah, ki so namenjene izobraževanju. Vendar je bil sejem v prvi vrsti namenjen osnovnošolcem, ki nadaljujejo izobraževanje v srednji šoli. Poudarek je bil na tehniških

poklicih, kot so strojni tehnik, elektrotehnik, oblikovalec kovin, zidar, mizar, gozdar, turistični tehnik, kuhar in mnogi drugi poklici, saj jih gospodarstvo v Podravski regiji nujno potrebuje.

Na sejmu so predstavili tudi delo in aktivnosti v Centru eksperimentov Maribor z namenom, da mlade navdušijo za izobraževanje različnih naravoslovnih smeri.

Sejma smo se udeležili tudi osmo- in devetošolci OŠ Kamnica.

Darja Vezjak, svetovalna delavka

NEDELJSKA DOGODIVŠČINA

V nedeljo smo se z družino odpravili po kostanje. Peljali smo se na Spodnji Slemen do hiše moje praprababice Efke. Vzeli smo košaro in malico in se podali v gozd. Kostanjev je bilo veliko, našli smo tudi enega jurčka. Sredi gozda smo si ogledali opazovalnico, s katere lovci opazujejo srne, zajce in divje svinje. Pomalicali smo in se vrnili k avtu. Ob robu gozda smo našli tudi staro skodelico, ki je bila verjetno last praprababice. Nato smo se odpeljali proti domu. Zelo kmalu smo pri žagi zagledali velik požar in gasilce, ki so se pripeljali na kraj požara. Prestrašili smo se. K nam je pritekla gospa, ki nas je obvestila, da gre za gasilsko vajo in dejala, da bomo morali počakati, da se vaja zaključi. Tako smo videli celotno gasilsko akcijo, reševanje ljudi iz požara in nudenje prve pomoči. V akciji so sodelovali tudi gasilci iz Kamnice. Ta dan je bil zelo zanimiv. Poleg polne košare kostanjev, smo domov prinesli veliko vtisov in staro skodelico.

Vid Kante, 2. b

NOVOLETNI BAZAR

V začetku decembra smo prav vsi učenci posvetili dan druženju in ustvarjanju izdelkov za bazar, ki je potekal dan kasneje. Učenci 8. b smo se ob božično obarvanih pesmih kar hitro lotili izdelovanja podstavkov za kozarce. Na začetku je vladala nejevolja in nerganje, saj je naš paralelni razred izdeloval čokoladne dobrote, a kaj kmalu nas je delo vseeno pritegnilo in slaba volja je izginila. Po nekaj urah marljivega izrezovanja krogcev in

lepljenja barvnih vrvic smo končne izdelke zavili v času primeren ovojni papir. Vse izdelke smo zbrali in jih odnesli v učilnico, kjer so se zbrali tudi ostali izdelki in skupaj smo občudovali našo ustvarjalnost. Na mizah so se znašli venčki, sveče, okrašeni kozarčki in še drugi zanimivi izdelki. Denar, ki smo ga kasneje zbrali na bazarju, smo namenili v šolski sklad, nekaj pa tudi za operacijo našega učenca Marka. S to lepo gesto smo mu zaželeli veliko sreče, da bi se po končani operaciji močan vrnil nazaj med nas. Mi pa že razmišljamo, kaj bomo izdelovali za naslednji bazar.

Klara Gartner in Anika Gorjup, 8. b

ZADNJI DAN PRED NOVOLETNIMI POČITNICAMI

Novoletne počitnice so vselej nekaj posebnega. Zadnji dan pred počitnicami smo imeli kulturni dan. Začel se je z ogledom filma Nadarjena (Gifted). Pripoveduje o deklici, ki gre v prvi razred in brez težav računa z velikimi števili. Njena mama je bila zelo znana matematičarka. Deklica je želela rešiti matematični problem svoje

mame. Vas zanima, ali ji je uspelo? Oglejte si film!

V drugem delu dneva so sledile plesne ure. Učenci smo se naučili hip hop koreografijo. Priznava, ni bilo lahko, a smo se vseeno zabavali. Ko smo končali z miganjem, smo izvedeli, da bomo morali plesati pred vsemi učenci. Tiho in vsak s svojimi mislimi smo odšli v telovadnico. Nismo vedeli, kaj naj pričakujemo. Ko je voditelj napovedal razred, smo tiho, s sklonjenimi glavami stopili pred učence. Ob glasbi smo hitro odplesali in sedli med publiko, kjer smo lahko mirno spremljali nastope drugih učencev, kar nam je šlo veliko bolje od rok.

Morda pa se bo kdo odločil in še večkrat plesal hip hop.

Nejc Bezjak in Leo Hedl, 7. b

TEDEN OTROKA

Teden otroka je letos potekal od 2. do 8. oktobra. Vsako leto v tem času na šoli organiziramo različne dejavnosti. Tudi letos je bilo tako.

Za začetek so predsedniki razrednih skupnosti dobili besedo. Predstavili so nam, kaj so se pogovarjali na šolskem parlamentu in predstavili osrednjo temo tedna otroka, ki je

nosila naslov

V predstavi smo sodelovali tudi gledalci
POVABIMO SONCE V ŠOLO. V kulturnem domu smo si ogledali predstavo na to temo. Po predstavi je v naš razred prišla ena od igralk z odra. Predstavila nam je življenje otrok v Keniji. To je obmorska država v vzhodni Afriki. Tamkajšnje razmere za življenje se zelo razlikujejo od naših. Z zanimanjem smo spremljali pripoved in si ogledovali slike.

Meni je bil dan otroka zelo všeč in upam, da bomo sonce res povabili v šolo, saj je šola prostor, kjer preživimo velik del svojega življenja.

Nives Furlan, 6. a

DAN UČITELJEV

Svetovni dan učiteljev obeležujemo 5. oktobra. Namen dneva je ljudem približati poslanstvo in dosežke učiteljev. To je na nek način praznik, vsekakor pa želimo ta dan učitelje na naši šoli nekoliko razbremeniti. Nekateri starejši učenci za eno uro prevzamejo delo učitelja. Ta oblika dela je bila za naš razred zelo zanimiva.

Pri športu sta bila naša učitelja Maj in Tine. Bila sta zelo dobra. Njuna ura nam je bila zelo všeč, še posebej igra med dvema ognjema.

Vita in Zala pa sta poučevali likovno umetnosti. Predstavili sta nam vzorce, ki smo jih potem še sami ustvarjali.

Tak način učenja nama je zelo všeč in komaj čakava, da bova tudi medve učili nižje razrede.

Ela Hedl in Ana Kramberger, 5. b

ZELENI PROSTOR NAS POVEZUJE

13. oktobra smo se učenci z učiteljicami odpravili na Pohorje v dom Planika ČŠOD. Prijetno okolje nam je omogočalo, da smo vsaj malo pozabili na šolo in se sprostili v naravi. V petek smo bili še pri pouku, po kosilu pa smo se zbrali v knjižnici in se pogovorili o tem, kako bo vikend potekal. Na bližnji hrib smo se odpeljali z avtobusom. Preostanek petka, v soboto in v nedeljo dopoldne smo preživeli predani delu v delavnicah. Imeli smo kar nekaj zaposlitev in različnih dejavnosti. Vsak dan nas je čakal jutranji tek in vaje razgibavanja, da smo se pošteno prebudili in nadihali svežega zraka. Na razpolago smo imeli igrišče s parom košev in dvema goloma. Poudarke vseh delavnic smo povezali in pripravili za nastop. Skladali smo pesmi pri glasbeni delavnici, napisali smo dramsko besedilo in okrasili nekaj dreves in štorov pri likovni delavnici. V nedeljo smo nastopali za starše. Po nastopu so starši občudovali naše kreacije. Polni zadovoljstva smo se odpravili domov.

Žan Vidergar, 8. b

TABOR ZA NADARJENE

V prvi polovici oktobra smo odšli na tabor. Prebivali smo v domu Planinka, kjer so nas razdelili v sobe, nato pa še v skupine, s katerimi smo se udeleževali delavnic in dejavnosti. Imeli smo likovno delavnico, matematično, dramsko, delavnico čuječnosti, delavnico, kako preživeti v naravi in kako postaviti šotor za kampiranje. Na likovni delavnici smo iz volne in krep papirja naredili zanimive in posebne motive med drevesi v gozdu. Na matematični delavnici smo spoznali

fraktale - tokrat smo prvič slišali za to besedo -, ki jih najdemo tudi v hrani in vsakdanjih predmetih. Na dramski delavnici smo ob pomoči učiteljice sami sestavili dramsko besedilo, ki smo ga ob koncu tabora uprizorili pred starši in ostalimi gledalci. V besedilo smo vpletli naravne elemente, ki so koristni v življenju, opozorili pa smo tudi na njihovo uporabo. Na delavnici čuječnosti smo se naučili, kako dihati, da bi umirili misli, ko smo vznemirjeni ali v skrbeh, in kako se sprostiti. Zelo dobro bi bilo, če bi to počeli vsak dan. Na delavnici preživetja v naravi smo naredili bivak. Material smo poiskali in nabrali v gozdu. Naučili smo se tudi, kako ukrepati, če bi nas nenadoma presenetil medved. Svoje spretnosti smo pokazali med postavljanjem šotora. Po večerji smo se odpravili na nočni sprehod. Jasno nebo nam je omogočilo, da smo lahko opazovali mali in veliki voz. Na taboru smo se učili stvari, za katere v šoli zmanjka časa. Kljub številnim dejavnostim nam je ostalo dovolj časa za druženje s prijatelji in veselje.

Alen Grum in Jakob Zemljič, 6. b

NEVIHTNA DOGODIVŠČINA

Bil sem udeleženec projekta **"MIRNO MORE"**. Bivali smo na jadrnici, kjer smo pridobili za življenje pomembne izkušnje in znanja. Morje, jadrnica in posadka zahtevajo medsebojno skrb, upoštevanje in spoštovanje.

Bila je nedelja, 17. 9. 2017. Učitelj nas je zbudil prej kot po navadi. Rekel nam je, da se nam približuje zelo huda nevihta. Vsi smo se pripravili. Nevihta nas je ujela že nekaj kilometrov od obale. Širila se je od Velebita proti odprtemu morju. Na palubi jadrnice sva bila samo skiper (to je nekdo, ki je glavni na barki) in jaz. Deževalo je kot iz škafa. Videti je bilo, kot da smo sredi ničesar. Ampak dež ni bil najhujše, kar nas je doletelo. Po naši jadrnici je dolgih 15 minut besno tolkla še toča. Vsi smo se umaknili v notranjost jadrnice, razen našega skiperja, ki je še vedno vztrajal in je z barko pogumno rezal valove. Punce so bile v kabinah. Jadrnica je bila tako nagnjena, da so ležale ena čez drugo. Bolj kot smo se približevali marini Frapa, bolj se je vreme umirjalo. V zadnjem kilometru smo razprli jadra in izvedli nekaj manevrov. Zame je bila to najhujša nevihta, kar sem jih doživel.

Niko Safran, 8. a

SKAVTI – mladost, ki deluje

Ste že kdaj sami zakurili ogenj v naravi? Ali pa se vrgli v blatno brozgo? In prespali v bivaku, ki ste ga sami naredili med drevesi in mravljami, da komarjev sploh ne omenjamo? Medve sva vse to in še več doživeli pri skavtih.

Skavti so prostovoljna mladinska organizacija, ki se ukvarja z vzgojo in izobraževanjem otrok in mladih. Temelji na vrednotah, ki jih je v začetku 20. stoletja napisal začetnik Robert Baden-Powell, ki ga skavti krajše imenujemo kar Bi-Pi. Slovensko gibanje je znano pod kratico ZSKSS, kar pomeni Združenje slovenskih katoliških skavtinj in skavtov.

Danes je v združenju že okoli 5800 članov, ki pripadamo svetovni organizaciji WAGGGS (World Association of Girl Guides and Girl Scouts). V Sloveniji se delimo na stege, to so večje skupine v posameznih krajih. Znotraj teh pa smo ločeni na starostne skupine.

Trenutno sva pri izvidnikih in vodnicah, kjer spoznaš pravi pomen skavtstva. Srečanja imamo tedensko. Jesenovanje in zimovanje pa sta tridnevna tabora. Vrhunec skavtskega leta je poletni tabor, ki traja 10 dni. Če bi radi dobili več informacij, lahko obiščete spletni strani skavt.net ali postaniskavt.si.

Pa še ena zanimivost ... Čeprav je uporaba telefonov prepovedana, nam nikoli ne zmanjka smeha, zabave in dobre volje. In verjemite, nihče od nas še ni zbolel, ker ni imel telefona.

Julija Gorenšek, 8. b in Eva Gašparič, 8. a

MALE SIVE CELICE

19. septembra se je na šoli Antona Ingoliča odvijalo tekmovanje Male sive celice. Vsako leto pripravijo predtekmovanje za brihtne glavce, ki se bodo uvrstile v televizijski šov in se potegovale za nagrado. Sodelovalo je 48 ekip. Vsako ekipo so sestavljali trije člani. V telovadnici šole je potekal uvod, ki ga je vodil Nik Škrlec, voditelj televizijske oddaje. Sledil je pisni test v razredih. Na rezultate smo čakali v telovadnici. Osem najboljših skupin se je uvrstilo na ustni del.

Ena od naših dveh skupin se je prebila med prvih osem in si tako zagotovila pot do ustnega dela, kjer se potegujemo za televizijsko tekmovanje. Na ustnem delu smo zavzeto odgovarjali na vprašanja, ki nam jih je zastavljal Nik, vendar nam je na koncu za las ušla uvrstitev na televizijo zaradi razlike v točkah med nami in prvimi iz pisnega dela. Vseeno smo se zelo potrudili in tudi nekaj novega naučili, seveda pa bomo imeli novo priložnost naslednje leto.

Žan Vidergar, 8. b in Žan Leon Ambrožič, 8. a

REZULTATI ŠOLSKEGA TEKMOVANJA IZ ZNANJA SLOVENŠČINE ZA CANKARJEVO PRIZNANJE

V mesecu decembru (12. 12. 2017) je na šoli potekalo Cankarjevo tekmovanje, tekmovanje iz znanja slovenščine.

Tekmovanja se je udeležilo **34 učencev od 4. do 9. razreda**, ki so se skupaj z mentorji podali v svet nenavadnih dogodivščin. Med njimi so bili zelo uspešni naslednji učenci, ki prejmejo **bronasto priznanje**:

4. razred: **Ivana Borovšak, Ela Brus, Iva Kastelic;**

5. razred: **Ana Kramberger, Luka Heric, Minea Jevšek, Lana Petan, Filip Semenič;**

6. razred: **Zara Godec;**

7. razred: **Neli Lazar;**

8. razred: **Anika Gorjup;**

9. razred: **Zala Tepeh.**

Učenki 8. in 9. razreda, **Anika Gorjup** in **Zala Tepeh** sta se uvrstili še na regijsko tekmovanje in upamo, da bosta tudi 24. januarja uspešno odpisali svoji pisni nalogi.

Vsem mentorjem in sodelujočim učencem se zahvaljujem za sodelovanje.

Katja Soršak Godec, predsednica šolskega tekmovanja

Manca Žerdin, 6. b

Brina Puhali, 6. b

Rene Bauman, 6. b

TEKMOVALI SMO IZ ZNANJA ANGLEŠKEGA JEZIKA

V letošnjem novembru so se devetošolci urili v znanju angleškega jezika. Tekmovalo je 10 devetošolcev.

Ronja Vodopivec, Zala Beranič, Maj Drakšič, Lina Winkler, Manca Božič, Kim Ribič ter Sara Barbirič Frank so prejeli bronasto priznanje.

Ronja Vodpivec in Zala Beranič sta se uvrstili na regijsko tekmovanje, kjer bosta dokazovali poznavanje angleškega modernega dela za najstnike *The Absolutely True Diary of a Part-Time Indian*.

Devet osmošolcev se je v oktobru izkazalo pri reševanju nalog iz angleškega jezika pod skupno temo *Sports and Slovenes – proud holders of the highest number of Olympic medals per inhabitant*. Z zanosom so se pripravljali na tekmovanje in zahtevne naloge rešili po svojim najboljših močeh.

Žan Vidergar je osvojil bronasto priznanje in se uvrstil na državno tekmovanje.

Vsem tekmovalcem in dobitnikom priznanj iskrene čestitke in veliko uspehov v nadaljnjem tekmovanju.

mentorica Karolina Purgaj

BACK TO SCHOOL with RADIO Si

Novinarji Radia Si so učencem naše šole ponudili sodelovanje v rubriki Back to school. V tej rubriki poslušalci ugotavljajo skrito besedo, ki jo učenci razložijo v angleškem jeziku. Snemanju so se pridružili učenci od 7. do 9. razreda (Maj Drakšič, Aleksej Jurak, Ana Svenšek, Žan Vidergar, Anika Gorjup, Žan Leon Ambrožič, Eva Gašparič, Jurij Zemljič, Nejc Weingerl, Klara Gartner, Lara Muster, Vitja Lipovec,

Žan Luka Murko Koblar, Filip Barbirič Frank, Anže Žunec, Arne Završnik, Rok Ribič in Filip Winkler), ki se niso ustrašili mikrofona in so pogumno klepetali v angleškem jeziku. Prav vsak od njih se je odlično odrezal in pripomogel, da je bilo snemanje več kot uspešno. Znanje angleškega jezika naših učencev sta pohvalila tudi radijska novinarja.

Karolina Purgaj

Zadnji šolski dan v koledarskem letu je bil namenjen skupnemu druženju, plesu in zabavi. Med drugim sta našo šolo obiskala angleško govoreča novinarja Radia Si. Ob 11. uri smo se učenci, ki nam angleščina gre dobro v uho, zbrali v učilnici angleškega jezika. Napetost je iz minute v minuto naraščala in kaj kmalu sta novinarja potrkala na vrata, se predstavila in nas opogumila, da smo se znebili treme. Intervjuji so potekali v dvojicah. Vsak par se je najprej predstavil, nato pa dobil listek z angleško besedo, ki jo je skušal čim bolje opisati, ostali v razredu pa so ugibali, kaj opisujeta. Vse je potekalo v angleščini, vsi smo se odlično odrezali in postali bogatejši za izkušnjo in pol.

Klara Gartner in Anika Gorjup, 8. b

ŠOLSKO IN DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ LOGIKE

Prvo izmed tekmovanj v šolskem letu je tekmovanje iz logike. Je eno najbolj obiskanih tekmovanj. Letos se ga je udeležilo dobrih 26 000 učencev, med katerimi se jih je iz tretje triade približno 1 500 udeležilo državnega tekmovanja.

Na šolskem tekmovanju je sodelovalo 116 učencev, od tega bo 51 učencev prejelo tudi **bronasto priznanje**. Najbolje smo se odrezali **Rok Ribič** iz 7. a, **Lina Winkler** in **Sara Barbirič Frank** iz 9. a in **Eva Gašparič** iz 8. a. Udeležili smo se državnega tekmovanja, ki je potekalo na naši »sosedih«, Osnovni šoli Selnica ob Dravi. Potegovali smo se za srebrna in zlata priznanja, ampak na žalost tokrat ni bilo naše leto, saj se nam je srebrno priznanje za las izmuznilo.

Čeprav se nismo lesketali ne srebrno ne zlato, smo zmagali, ker smo se prebili tako daleč in si upali tekmovati.

Eva Gašparič, 8. a

TEKMOVANJE ZA MEDENKO

Podjetje Medenka je organiziralo tekmovanje, ki se ga je udeležil tudi naš razred. Učiteljica nam je povedala, da vsi prijavljeni učenci dobimo dve medenki. Medenka je na voljo v štirih različnih okusih. Tradicionalna sta cvetlični med in med s cimetom. Sadne okuse pa so ustvarili s sodobnim načinom obdelave sadja – liofilizacijo. Gre za poseben postopek sušenja, ki poskrbi, da sadje ohrani 97 % vseh svojih vitaminov, obenem omogoča tudi ohranjanje intenzivnega okusa sadja. Najprej je vsak ustvaril risbo ali pesem, nato je učiteljica izbrala dve risbi in eno pesem, ki jih je poslala na sedež podjetja. Naše slike so bile izbrane na Facebooku, kjer zanje zbiramo »lajke«, in če zmagamo, bomo šli v tovarno medenk, kjer si bomo ogledali postopek izdelave in izdelali svojo medenko. Zdaj pa hitro na Facebook in »lajkat« našo sliko.

Pia Hojnik, 6. a

TEKMOVANJE BOBER

V novembru je na šoli potekalo tekmovanje v računalniški in informacijski pismenosti – BOBER. Tekmovanja se je udeležilo 243 tekmovalcev od 2. do 9. razreda, izmed katerih jih je 89 doseglo bronasta priznanja.

Najuspešnejši učenci po razredih: Isabella Ačanski, Rene Brus, Žiga Dreisibner, Nika Furlan, Amadej Jevšek, Mia Muršič, Gašper Rižnar, Niko Vidic, vsi 2. razred; Eli Cof 3. razred; Filip Ješovnik 4. razred; Ana Kramberger 5. razred; Jaš Gostenčnik 6. razred; Arne

Završnik 7. razred; Nejc Weingerl 8. razred; Sara Barbirič Frank, Taja Natek, Aneja Vaupotič, vse 9. razred.

Na državno tekmovanje se uvrsti 1 % najboljših tekmovalcev iz celotne Slovenije. Z naše šole se je državnega tekmovanja udeležil Nejc Weingerl iz 8. b razreda. Le malo mu je manjkalo do srebrnega priznanja.

Čestitke vsem učencem za dosežene rezultate.

Danijel Korpar, mentor

ODBOJKA NA MIVKI

Če redno prebirate naš časopis, najbrž že veste, da je odbojka na naši šoli med športi najbolj priljubljena. Radi se udeležimo odbojcarskih tekmovanj. V veliki odbojki žanjemo lepe uspehe pa tudi v mali odbojki smo že pomerili moči. Tokrat pa smo se prvič udeležili tekmovanja iz **odbojke na mivki**, tako imenovanega *beachvolley*.

Tekmovanje poteka v dveh delih. Kvalifikacije so maja in junija v predhodnem šolskem letu, končnica tekmovanj pa je v novem šolskem letu septembra.

Zadnje tekmovanje je potekalo 29. septembra 2017 na letnem kopališču v Murski Soboti. Gladko smo se prebile vse do polfinala, kjer se nam je zalomilo in so nam stopničke spolzele med prsti kot pesek.

Ekipo smo sestavljale Sara Barbirič Frank, Taja Natek, Lina Winkler iz 9. a ter Eva Gašparič iz 8. a in Julija Gorenšek iz 8. b.

Eva Gašparič, 8. a in Julija Gorenšek, 8. b

TEKMOVANJE V ODBOJKI – DEKLICE

Na naši šoli se je 4. 12. 2017 odvijal prvi krog kvalifikacij za starejše deklice. Tekmovalke so zastopale OŠ Kamnica, OŠ Tabor I in OŠ Bojana Iliča. Na prvi tekmi sta se pomerili ekipe OŠ Kamnica in OŠ Tabor I. Končni rezultat je bil 2 : 0. Na drugi tekmi so se pomerile tekmovalke z OŠ Tabor I in OŠ Bojana Iliča z rezultatom 0 : 2. Na tretji tekmi pa sta se pomerili OŠ Kamnica proti OŠ Bojana Iliča z rezultatom 2 : 0. Ekipe OŠ Kamnica in OŠ Bojana Iliča sta se uvrstili v drugi krog kvalifikacij.

Drugi krog kvalifikacij je potekal 11. 12. 2017 na OŠ Bojana Iliča. Sodelovale so ekipe OŠ Bojana Iliča, OŠ Ludvika

Pliberška, OŠ Kamnica in OŠ Franca Rozmana Staneta. Z napeto igro so se naprej, v finale občinskega tekmovanja uvrstile učenke OŠ Kamnica.

Občinsko tekmovanje se je odvijalo 20. 12. 2017 na OŠ Leona Štuklja. Moči so pomerile tekmovalke z OŠ Kamnica, OŠ Leona Štuklja in OŠ Toneta Čufarja. Potegovale so se za prvo, drugo in tretje mesto. Z zelo napeto igro in z manjšimi napakami so naše punce dosegle zlato in se uvrstile na področno tekmovanje.

Na področnem tekmovanju so sodelovale štiri ekipe, in sicer z OŠ Fram, OŠ Hoče, OŠ Toneta Čufarja in OŠ Kamnica. Prvo tekmo so naša dekleta dobila z lahkoto. V drugi pa so jim nasprotnice z OŠ Hoče pobrale precej moči, vendar ne toliko, da bi jim izmaknile zmago. Naša dekleta so se s to zmago uvrstila v četrtfinale državnega prvenstva. Bravo.

Igrale so: Taja Natek, Sara Barbirič Frank, Lina Winkler, Tea Topolovec, Julija Gorenšek, Vita Rosc, Zala Tepeh, Eva Gašparič, Eva Kositer, Daša Zafred, Aneja Vaupotič.

Daša Zafred, 9. b

MARKOV POGUM NE POZNA MEJA

Življenje nas vedno znova preizkuša in nam na pot postavlja številne izzive. Marko že vrsto let neomajno premaguje oviro za oviro in potrjuje, da ga ne bo nič ustavilo in da se je v življenju vredno boriti. Pred njim je nova preizkušnja, s katero se bo spopadel na oni strani luže. Pri tem mu vlivamo poguma in verjamemo, da bo s svojo levjesrčnostjo stopil še čez eno stopničko. Učenci in delavci OŠ Kamnica ter varovanci Dijaškega doma Maribor z Gosposvetske ceste, pod mentorstvom gospe Marije Senekovič, smo Marku podarili zbrana sredstva in mu s tem izkazali našo podpro.

NATEČAJ »ZLATO JABOLKO«

Tema letošnjega natečaja je **SANJSKI SVET**.
"Vse, kar potrebujete, da zaživite življenje, o katerem sanjate, imate že ta trenutek v sebi." (Barbara de Angelis)

Naši učenci so pisali spise, pesmi, stripe, risali, modelirali ...
Prispevke smo zbrali, vse skrbno prebrali in pregledali.

Rezultate bomo razglasili na prireditvi ob kulturnem prazniku.

Osnovna šola Kamnica

Telefon: 02/624 08 50

Telefaks: 02/ 624 08 60

E-pošta:

o-kamnica.mb@guest.arnes.si

Splet: www.os-kamnica.si

Urednica : Zdenka Štruc in šolski novinarji

Sodelujoči: Učenci in učitelji OŠ Kamnica

Jezikovni pregled: Tanja Stipič

Likovna zasnova: Karmen Podrekar

Tehnična izvedba: Žan Vidergar, Zdenka Štruc,

Maj Drakšič, Aleksej Jurak

Pomoč pri izvedbi: Danijel Korpar

Fotografija: arhiv šole

Časopis izhaja dvakrat letno.

